Τάσος Παππάς

Ένας είναι ο εχθρός, ο λαϊκισμός

Με προσοχή τα λόγια σας γιατί διατρέχετε τον κίνδυνο να σας χαρακτηρίσουν λαϊκιστή, δηλαδή εχθρό της δημοκρατίας και οπαδό των δημαγωγών που παρασύρουν τα πλήθη με τις μεγαλόστομες τιποτολογίες τους. Κυκλοφορεί μια μεζούρα η οποία μετράει με ακρίβεια τη διαβρωτική επιρροή που έχει αυτή η σύγχρονη... μάστιγα στις συνειδήσεις των πολιτών. Βεβαίως το να ορίσεις το περιεχόμενο του επίμαχου όρου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Έχει να κάνει με τις ιδεολογικές αποσκευές που κουβαλάς και με τις πολιτικές προτιμήσεις σου.

Αν ρωτήσεις τυχαία στον δρόμο μερικούς πολίτες, θα εισπράξεις ποικιλία απαντήσεων. Όσοι δεν αισθάνονται την ανάγκη ή δεν μπορούν να αναλύσουν το φαινόμενο, θα σου πουν ότι λαϊκιστής είναι αυτός που χαϊδεύει αυτιά, λέει συστηματικά ψέματα, υπόσχεται πράγματα που δεν είναι δυνατόν να γίνουν, υποδύεται τον Μεσσία, ισχυρίζεται ότι έχει απλές λύσεις για τα σύνθετα προβλήματα και υποστηρίζει ότι ο λαός έχει πάντα δίκιο.

Αν μείνουμε όμως σ’ αυτό το πλαίσιο, είμαστε υποχρεωμένοι να παραδεχτούμε ότι όλα τα κόμματα και όλοι οι ηγέτες παντού στον κόσμο έχουν διαπράξει τα περισσότερα από τα παραπάνω «αδικήματα» σε κάποια φάση της διαδρομής τους.

Υπάρχει άραγε κόμμα (αριστερό, φιλελεύθερο, συντηρητικό) που δεν έχει τάξει πράγματα ξέροντας ότι δεν μπορούν να υλοποιηθούν (συνειδητή απάτη) ή που αντιστάθηκε στον πειρασμό να δεσμευτεί για πολιτικές οι οποίες δεν γίνεται να εφαρμοστούν επειδή οι συσχετισμοί είναι κατάφωρα αρνητικοί (αυταπάτη); Ο ευρών αμειφθήσεται.

Έχουν μάλιστα έτοιμες και τις δικαιολογίες: δεν είναι ώριμες οι συνθήκες για να κάνουμε τις τομές που θέλουμε, παραλάβαμε καμένη γη από τους προηγούμενους και είμαστε υποχρεωμένοι να προσαρμοστούμε, ο αντίπαλος είναι ισχυρός και μας υπονομεύει, υπάρχουν συνωμοσίες από σκοτεινά κέντρα του εσωτερικού και του εξωτερικού και ό,τι άλλο σκαρφιστούν τα επιτελεία για να μασκαρέψουν την αναδίπλωσή τους (προσχεδιασμένη ή αναγκαστική).

Τα τελευταία χρόνια όμως -ιδιαίτερα την περίοδο της κρίσης- οι συστημικές δυνάμεις επιχειρούν με μεθοδικό τρόπο να απαξιώσουν, να δυσφημήσουν και να συκοφαντήσουν κάθε κριτική που έχει στόχο τις επιλογές τους στο οικονομικό και στο πολιτικό πεδίο: αμφισβητείς τον καπιταλισμό-καζίνο; Είσαι λαϊκιστής γιατί η ιστορία έχει αποφανθεί τελεσίδικα πώς δεν υπάρχει εναλλακτική λύση.

Εξεγείρεσαι κατά των μεγάλων ανισοτήτων, λέγοντας ότι δεν είναι δίκαιο ελάχιστοι άνθρωποι στον πλανήτη να συγκεντρώνουν τόσο πλούτο όσο πολλές χώρες μαζί; Είσαι λαϊκιστής γιατί δεν λες να συμφιλιωθείς με τη φυσική τάξη πραγμάτων. Πολεμάς την παγκοσμιοποίηση όπως εξελίσσεται; Είσαι λαϊκιστής γιατί δεν παραδέχεσαι ότι η νέα κατάσταση είναι μη αναστρέψιμη. Αγωνίζεσαι να αλλάξεις την Ευρώπη επειδή θεωρείς ότι όπως είναι δεν έχει μέλλον;

Είσαι λαϊκιστής (στην προκειμένη περίπτωση εθνολαϊκιστής -το νέο φρούτο) γιατί οραματίζεσαι την επιστροφή στο έθνος-κράτος. Καταδικάζεις τις πολιτικές λιτότητας; Είσαι λαϊκιστής γιατί θέλεις να εκτροχιάσεις την οικονομία. Επιτίθεσαι στους τεχνοκράτες, επισημαίνοντας ότι αν και έχουν μεγάλη εξουσία δεν λογοδοτούν πουθενά;

Είσαι λαϊκιστής γιατί αρνείσαι να αναγνωρίσεις τον ρόλο των ειδικών που είναι χρήσιμοι (όχι φυσικά «χρήσιμοι ηλίθιοι») και κάνουν τη δουλειά που δεν μπορούν να κάνουν οι πληβείοι. Θυμώνεις με το καθεστώς της περιστρεφόμενης πόρτας (από τις επιχειρήσεις στην πολιτική και αντίστροφα); Είσαι λαϊκιστής γιατί καλλιεργείς στις μάζες το μίσος για τις ελίτ. Οπότε κάτσε στα αυγά σου. Είναι μάταιο να διαμαρτύρεσαι.

Πηγή: Εφημερίδα των Συντακτώ ν, 26.11.2018

http://www.efsyn.gr/arthro/enas-einai-o-ehthros-o-laikismos-1